

Paragraffer. Det er for en almindelig Lægmand et saa stort Værk at faa fat i, at det vilde være betydeligt bedre for selve Lovforslaget, om det var mere letfatteligt, mere kortfattet. Det er muligt, at man ikke har været i Stand til at gøre det. Jeg maa komplimentere den Kommission, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har været Formand for, at den har været i Stand til at skabe Grundlaget for en Lov, som man med fuld Enighed har kunnet samles om. Det tyder paa, at der fra alle Sider er vist en vis Resignation, idet Udvalget har været sammensat baade af Totalister og Ikke-Totalister.

Selv om jeg nu kan udtale min Anerkendelse af Lovforslaget i dets Helhed, er der dog adskillige Bestemmelser deri, som jeg ikke kan give min Tilslutning. Dette gælder saaledes § 9, der omhandler deres Kvalifikationer, der skulle kunne faa Bevilling paa Beværtning; det turde kunne føre til uheldige Forhold, hvis disse Bestemmelser blive Lov i Fremtiden. Ligeledes tror jeg, det er uheldigt med det Nævn, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds ogsaa talte om. Jeg tror ligefrem, det er lidt farefuldt at faa det sammensat paa den foreslaaede Maade; der bør vistnok ske en Rettelse paa dette Punkt. Om de særlige Bevillinger paa §§ 21 og 23 om Tilladelse til Udskænkning ved særlige Lejligheder, om Afhændelse af Beværtninger osv. er jeg ikke enig med Lovforslaget, mindst af alt med § 23, hvor der staar: „Paa samme Maade kan det bestemmes, at Bevilling til Beværtning med stærke Drikke ikke maa gives for Lokaler i en vis Nærhed af Retslokaler, Sessionslokaler, Kaserner, Hospitaler, Undervisningsanstalter, Kirker og lignende Lokaler til offentlig Brug.“ Thi hvis det skal gennemføres, tror jeg, man tør sige, at der i en mindre By umulig kan findes et eneste Menneske, som kan faa Ret til at have Restauration indenfor sine Døre. Der maa vistnok rettes en Del herpaa.

Der er derimod en anden Paragraf, som jeg finder ganske fortrinlig, og det er § 36, der lyder paa, at saafremt det viser sig, at der i en Kommune eller paa visse Steder af en saadan f. Eks. ved Havn, ved Fabrik anlæg og lignende finder ulovlig Omløben med stærke Drikke Sted under Skin af, at det er bestilte Varer, der ombringes, kan dette forbydes. Det er fuldstændig korrekt, thi den Trafik, der bruges ved denne Maade at handle paa, er ulykkebringende for mangfoldige, idet det kan give Anledning til Fristelser, man

helst skulde være fri for. Jeg skal i denne Forbindelse berøre, hvad det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds omtalte, at han ønskede, at der i Lovforslaget maatte udstedes Forbud mod, at der udbetaltes Lønninger paa Beværtninger. Jeg troede, denne Bestemmelse stod i Loven, men det er maaske i Motiverne, jeg har læst den; det er i hvert Tilfælde en Bestemmelse, der absolut maa ind i Loven.

Der er et Par andre Bestemmelser, jeg finder kunde trænge til Omredigering. Der staar saaledes i § 43, at man ikke maa skænke stærke Drikke for Personer under 16 Aar. Jeg mener, at der absolut der bør sættes en Grænse af mindst 18 Aar i Stedet for 16. Det er saamænd tidsnok, naar Gæstgiverne faa Lov til at skænke for dem, som ere over 18 Aar; der vil blive Tilfælde nok, hvor de skænke for Børn under 16 Aar. Thi desværre mangler der endnu hos adskillige af dem fuld Forstaaelse paa dette Omraade.

Desuden glæder jeg mig ved en anden Ting i denne Lov, at man straffer den, som jeg kalder Hæleren; han, der i Virkeligheden er Skyld i, at Loven overtrædes, men som ellers ikke faar Skylden, naar den bliver overtraadt. Det er Tilfældet med de Folk, der paa Hoteller, Restaurationer, Beværtninger, det være sig Afholdsbeværtninger eller andre, ikke, trods Værtens Paabud, ville forlade Lokalet i rette Tid, naar de begynde at blive en Smule berusede. I saa Tilfælde er det meget heldigt, at de ifalde samme Bøde. Thi i de 9 af 10 Tilfælde er det Værten, der helst ikke vil overtræde Loven, men han lader sig friste til at gøre det, idet Gæsterne maaske ikke alene lokke ham, men ligefrem true ham dertil.

Selv om jeg altsaa ikke paa ethvert Omraade er tilfreds med Lovforslaget, har jeg Sympati med det i dets Helhed og vilde gerne være med til i et Udvalg at naa et Resultat, som kan være tjenligt for de forskellige Parter uden at træde nogens Ret for nær. Jeg tror, at man, som det ærede Medlem for Nibe (Kvist) meget korrekt udtalte sig, skal opsætte en nærmere og grundig Diskussion om Lovforslaget til Behandlingen i Udvalget, da Forslaget i sig selv er saa stort, at hvis de forskellige Medlemmer, der tage Ordet her, skulle udtale sig om dets enkelte Paragraffer, vil Behandlingen tage saa lang Tid, at det hverken vil være tjenligt for Lovforslaget eller for det øvrige Arbejde, Tinget har at varetage.